

têkoşîn

hêjmar : 1 tîrmeh-gelavêj
1979

Union des Travailleurs et Etudiants
Kurdes en Belgique

B.P. 33 ST. JOSSE 1
1030 BRUXELLES

B.1730 ZELLIK

mücadele

sayi : 1

temmuz - ağustos

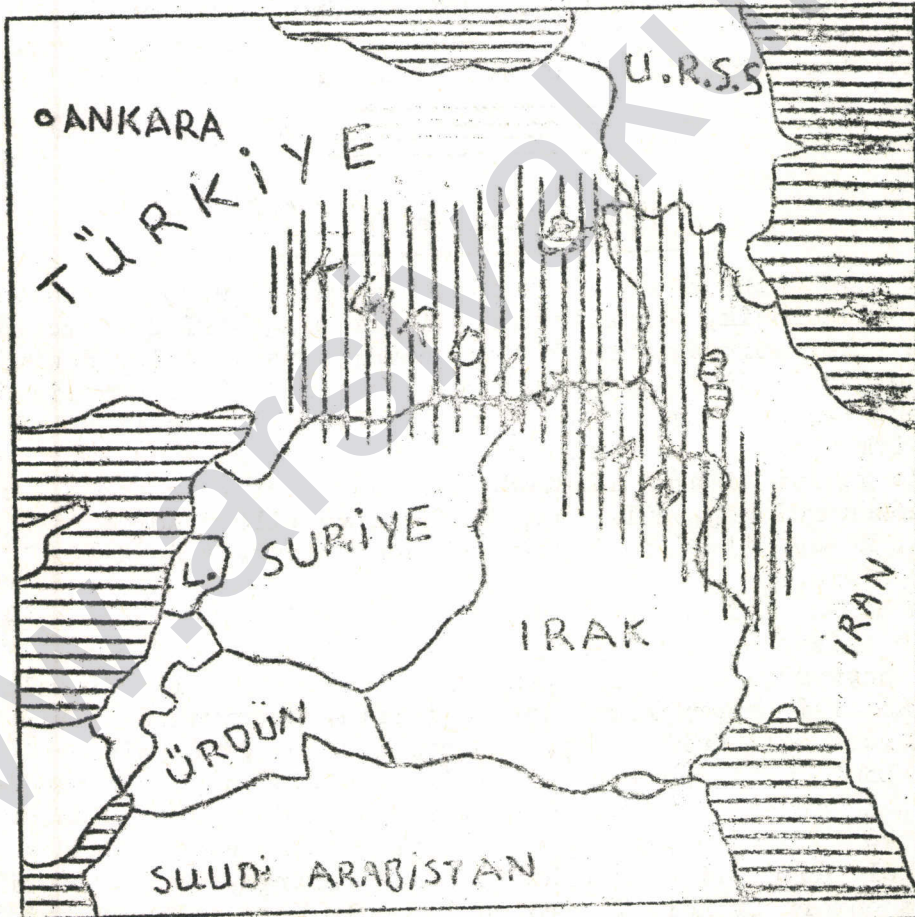
TEKOSER
Posibus 33
B.1730 ZELLIK

1979

www.arsivakurdi.org

İÇİNDEKİLER : TÊDAYÎ (Fêhrîst)

<u>Rûpel</u>	<u>Nivîsar</u>
1	Çend Gotin
1	Çima pêwistiya yekîtiyê ?
2	Bersîva pirsekê
3	Rewşa siyasi li Kurdistan (rexê cep ê Turki)
4	Deng û Bahs ji Kurdistan, Iran
5	Uraq, Turki, Iran
6	Bir Kag Not
6	Nîgîn ûngûllênme gereği ?
7	Kurdîstana Politik Hava (Türkiye solu)
9	Türkiye'de Bunalmîlar ve Kürt Halki
10	Kısa Bir Açıklama (bir soruya cevap)
13	4 helbest
14	şîir

TÊKOŞÎN, kovara TÊKOŞER -- Yekîtiya Karker û Xwendevanên Kurd li Belçika
" = MUCADELE, TÊKOŞER- Belçika'da Kürt İşçi ve Öğrenciler Birliği dergisi

ÇEND GOTÎN

Kurd, bi hezaran sal pêş niha de li ser vî welatê xwe é niha cih girtiye û jiyana xwe berdewam kiriye. Çend dewletên serbixwe yên Kurda li ser vé axê şebû ne. Weke dewletên Lolo, Gutî, Urartu, Krduk, Mitani û Medya. Ewan bi temami dewlet yan jî imperetoriyetên serbixwe bûn.

Kurd pêş îslametiye Zerdestî bûn. Bi hêzketina îslametiye Kurdan jî, paş gelek şerê mezin qebul kirin.

Di qernê 13'an de Kurdistan li cem Iran, Hindîstan û Asya ji terê hêrişên Mogolan xira dibê. Hé paştir Kurdistan di navbera imperetoriyetên Osmanî û Farisan de té boş kirin. Liher dû aliya pir cara û li gelek ciha Kurda şerê xwe kiriye. Lé ti wextî serketincke baş şenebiye. Çend dewletên ke di nav her dû imperetoriyetan de bûne serbixwe (wek: Merwanî û Eyûbî.) paş wextekî na ménin.

Di qernê 20'an de Kurdistan ji aliye emperyalizmê di bé çar parçe Kurdistan di kevê bin destê Turkî, Iran, Iraq û Surî de. Ev her çar dewlet bi arîkarina emperyalizmê dixwestin (û hé jî dixwazin) Ke Kurdan ji ser rûwê axê rakin. Beramber vî tiştî ji sala 1900 û virde gelek şoroşên Kurda rû dayî ye. Lé her çar dewletên kolonyalist bi hevra ev şoroş bi şewekî pir xirab di fêkisandin. Lé bolê golê Kurd na kevê. Tékoşîna xwe a millî ji bonî azadiya Kurdistan di nav tékoşîna enternasyonel de dijî emperyalizm û xwînmêjî yê bi pêş de di bê. Serketin her wextî ji bo ew kesê li ser rîya rastîye.

ÇIMA PÊWÎSTIYA YEKÎTIYE?

Kemayî a tékoşîna komelê û yekîtiyên Kurd li ewrupa té zahîn. Sebê ne besbûna îdeolojîk, siyaseteke ne li ser bingehêkî û bé tocrûbe bûne. Li cem vé yekê, şoroşên Kurd ji bonî azadiyê ta va salên dawîyê di nav xwe de girtî, ji tékoşîna enternasyonel a dijî emperyalizmê qutbûyî bû. Van sebebên pêwîstiya yekîtiyê di kir, ke li Belçîka û (li gor imkanên xwe) li ewrupa problêma golê Kurd bi dé naskirin. Di dawî de yekîti bi navê TEKOŞER hate inş kirin. Armancên me: zordestiya hêzên xwînmêj, zilma wanû sebebên vé zilm û zordestiya bidne rohnkirin. Ke ev zilm û zordestiya ekonomîk, sosyal û kûltûrel ji ber çî té kirin.

Li cem hêzên dijî emperyalizmê û xwînmêjîyê arîkarî, ji bonî der kirina fodalizmê û paşverûiya wan ji Kurdistan xobat kirin. Tékoşîna dijî paşverûiyê; dijî hêzên hakîm yên burjuwazî di wolat de ji tékoşîna dijî emperyalizmê nayê qutkirin. Em girng di bînin ke tékoşîn û şerê golê Kurd gerek, hem millî û hem çînî (sinifal) bê kirin. Ji bonî Kurdistan şerê millî ji şerê çînî nayê veqetandin.

Giringe ke armancên komelê û yekîti yên Kurd li ewrupa doza xwe a millî û herwoha şerê xwe é çînî, an jî xwestinên xwe yên demokratîk (yên golê Kurd) li hemu cîhanê bidne naskirin, vé meselê bikne nav mesela enternasyonel. Ta îro mesela golê Kurd ne bû ye enternasyonel. Ji bo vé yekê giringe xobate ke baş bêto kirin. Lé bolê arîkarina hêzên anti-emperyalist noyê îhmalkirin. (Cihgirtina xwe di hovkarîya enternasyonel de.) Li Kurdistan, ne merovtî û rezîliya hêzên xwînmêj, emperyalist û şovnist gerek bê nas kirin, U gotin di nav

hêzên pêşve rû de. Herweha zelalkirina rû şexsiyeta hêzên şovonîst, revîzyonîst ke bi navê sosyalîstîyê qiyametê di rakin. Ke xebata wan têkoşîna wan, a ne rast, xelet û şaş, zerarê di dê têkoşîna gelê Kurd, herweha têkoşîna dijî emperyalîzmê li dor xwe. Eger mesela Kurdistan bi şewokî rast ne kevê h'olê, ti halkirin jî jê dor na ke-
vê.

Pêwîstê ke em problêma Kurd û Kurdistan bi rastî û baş bidne tê-
gihîştin. Di vê rîyê de û li ser van sebeban yekîtî ke Marksîst, şo-
rosgêr pêwîste.

Ne pêş homu tiştî, îdeolojîke pêşve rû, şoroşgêr jî xwe re kire
rehber. Îdeolojîya Marksîst-Lenînîst. Di dan û standinên xwe de ne
serhişk. Di nav koman de zanîna cihê xwe. Ne demagog û bi lez. Lê
belê di her fîrsetê de gotina problêma xwe. Ke Kurdistan bindoste.
(kolonî ye). (Turkî, Iran, Iraq, Surî.)

Emperyalîzm û arîkarên wê, karbidestên van dewletan (Turkî, Iran
Iraq, Surî.) di her fîrsetê de, di vin gelê Kurd bi tirsînî û bi
nivînî. Lê belê ti hêz hew karê (di qornê 20'an de) xelas bûn û
azadiya Kurdistan jî bin destê emperyalîstan rawestênê. Gelê Kurd,
hêzên pêşverû niha di zanin ke kî doste û kî dijminê. Têkoşîna û
şerê wî hevalbend û arîkarê xelk û hêzên dor xwe, yê pêşverû ne
Foqet dijminê emperyalîzmê xwînêjîyê ye. Herweha dijî hêza pêş-
verû a feodalîzmê ye.

Li gor vê yekê; gerek em bê kêmayî xebata xwe bikin. Herweha bi
komela û yekîtîyên pêşverû (şoroşgêr) re arîkarin (dayanişna) gerek
bê kirin.

.....
.....
.....

BERSIVA PIRSEKÊ

Her çende zilm û zordestî li ser jiyana sosyal, ekonomîk û kûltû-
rel gelê Kurd bûwiye jî, dîse gelê Kurd wînda ne bûwiye û xwe parastî-
tiye.

Hincê kes bi navê enternasyonalîzmê di bêjin: Çima hûn hewqas di-
xwazin xwe tiştêk din bidne nas kirin? Çima hûn doza xwe a millî jî
paş re na hêlin û xwe nexin nav têkoşînek mezin di nav têkoşîna xel-
kên welatên dor xwe de, dijî rejîmên ku ne hew gelê Kurd di êşînî,
lê belê giş xelkên di wan welatan de? Em jî vê bersivê jî van entern-
nasyonalîstan re didin: Wexta bindestîyê kûltûrel jî di kevê ser
bindestîyê ekonomîk û wexta ku tîrsa (xeter, tehlike) asînişyonê,
gelo kî her gav tehdît dikê, tiştêkî xoyaliye ku em jî vî gelî
bixwazin ke dev ji şerê xwe ê millî berde. Têkoşîneke pêşverû, gava
heqên xwe yê ekonomîk û sosyal di xwazê, û têkoşîna xwe ya millî
nekê, yan jî doynê alîkî, jî tîrsa ku ev şerê millî yekîtîya têko-
şîne qelsdikê, wî katî ev têkoşîna bê ku pê bi hisê xwe dixê ber xe-
terê mezin..; Heydanê jî dijmin re vekirî di hêlê. Çinkî rexê
rast (antî-sosyalîst, feodalîst, yan jî kapîtalîst) vê têkoşîna
millî dixê bin destê xwe û li gora monfactê xwe bi rêve dibê. Ji
bo ku ekonomiyawelat hemuyî bixê bin destê xwe. Xeterêk din jî jî
vê siyasête der di kevê: Hîsa millî li gor propaganda burjuwazî
bi xelkêre qewîn dibê. Ti îdeolojîya li ser temolekî nastênê. Ev
rewş wî dibê ta nijadparêzîyê (irşîlîk), û xelkên dorê dibin wek
dijmin jêre.

Wekî din, ji bonî ku rejîmkî demokratîk çêbibê gerek şoreşgêr di vê navberê de xelkê baş di meselê de bighînin. Mîsalî : eger em ji Kurde kî re, xwendin û nivîsandin bi Kurdî hîn nekin, û eger em jê re tarîxa (mêju) wî, kûltûra wî û sebebên bindestîya wî, bi zmanê wî hîn nekin ew Kurdê cêhil, roja ku rejîmek demokratîk heqê wî yê millî bidê wî, nikarê bi şewekî baş di nav civatê de beşdarî pêşveçûnê bikê. Yanî di pêşveçûna vê rejîma demokratîk de nikarê beşdar bibê.

Ji ber van sebebên, li cem şerê millî gerek şerê çînî jî bê kirin. Ji gel kî bin dest (kolonî) ev her dû tişt ji hev nayên qutkirin.

.....

.....

NOT: Ev nivîsandin a jor, pêşgotina broşûrêke ne, Yekîtîya Karker û Xwendevanên Kurd Li Belçîka-~~FRANSA~~ c. Ev broşûr li ser rewşa ekonomîk û kûltûrel a Kurdistan hatiye nivîsandin.

REWŞA SIYASÎ LI KURDISTAN (REXÊ ÇEP Ê TURKÎ)

Gelê Kurd niha di wextekî pir nûhîm de di jî. Di şerê xwe ê millî û demokratîk de gihaye merhelêke baş. Li cem xwestinên demokratîk, serbixwebûn û rizgarîya gel, rewşa siyasî jî roj bi roj xurttir di bê. Pir komên siyasî çêbûwîne û pir stratêjî hatine neydanê. Tiştêkî normale ke golek stratêjî, di wextekî weha germ de bêne danîn. Her komelêkî siyasî divê ke bi hemû înkaran xwe ve propoganda xwe di nav xelkê de bikê. Di vê rewşê de her komelêkî siyasî pirtuk, kovare û tiştên din bi navê xwe hene. Lê bolê di wextekî weke îro de, pirsîyarîya şoreşgêrên ke xebata xwe a siyasî dikin pir mezine, di nav têkoşîna gel de ji bo serxwebûn û azadîyê. Ev şerê rizgarîya gelêkî bindestê. Li pêş vî gel'î anîna azadî û sosyalîzmê hoya. Herkesek (komelê an jî şexs) divê bizanê çî dikê. Wextê di nav civatê de (kîtle) mesele tê xebordan, gerek vekişî û rast bê gotin û tê gihîştandin. Bûhayê meselê neyê ji bîr kirin. Li beramberî her xeletî û şaşîyê bê rawestan. Çend komelên bi navê sosyalîstîyê xwe di dîne naskirin, meselê bi tahlîloke Marksîst-Lenînîst naxîne holê. Têgihîştina xelet û şaş, û li gora vê îdeolojîya xelet û şaş propoganda zerarêke pir mezin didê têkoşîna û menfaetên xelkê. Li cem, propoganda grupên xwedî siyaseta burjuwaziya biçûk, xebata grupên rowîzyonîst, oportunist û şovenîst jî bêhtir ji feydê zerarê didin têkoşîna. Ji ber vê yekê karêkî din di hevê pêş komelên Marksîst, şoreşgêr. Li cem xebata bingehî, xebata dawerîn di jî xeletî û şaşîya gerek bête kirin. Eger mesele baş neyê zanîn xebat her wextî kême. Ne tenê.

Wexta em li rexê çep ê Turkî, û têgihîştina wan li ser mesele Kurd tenê dikin ev tiştên ber me. Ev mesele bi kêmayî tê holê. Vê mesele demagojî dikin. Iddiyên xeyalî tên gotin. Ke ev rewş mesele ji rê derdikê. Di dê wînda kirin. Ta îro ti komelê û partiyên Turkî, bi şewekî baş û rast ev mesele der ne kirîye û li ser xebatê ne dayîye. Em vê rewşê ne baş dibînin ji bo çepê rexê Turkî. Xebata wan ne rastê. Her marksîst-lenînîstêk lazîm li gor îdeolojîya xwe heqê serbixwebûn û xwe îdare kirina gelê bindest qebûl bikê. Ji bo vî tiştî xebat

Tê bikê. Têgihîştina xwe sentermasyonalist bi kar bîncê; dijî emperyalîstan. Di çapên xwe (pirtuk, kovare) de, em di bînin ke komela û partiyên Turkî bi slogan û nivîsandinan qiyametê di rakin û li serê gelên bindest li giş cîhanê, dibêjin ke arîkarina wanlazime, lê belê rewşa gelê Kurd li cem xwe, qet û qet na bîncê. Na bihîzê. Ke ji sed salan û virde jîyana gelê Kurd wek zîndanê ye. Her tim zordestîke pir mezin li ser dibê. U bi hezaran tîr kuştin. Ev şoreşgêrên mezin vê rewşê di bînin. Lê belê hîsa wan a şovenîst hê hakîme li ser wan. Carna em di bînin ke komela ne rexê çop yê Turkî zilma burjuwaziya xwînmêj û komprador rast û baş di bînin. Wî çaxî şexsiyeta xwe a di bin erdê de der dixin. Lê belê bere ew ji bîr nekin û baş bi zanin ke dawîya wan wek dawîya burjuwazî ye. Ideolojiya proloter wan ji bîr nakê.

GEREK EM ÇI BIKIN ? Mesela gelê Kurd bi rastî bêjin. Hedefê xwe û rîya xwe bizanin û tê bîhînin. Civatan, koman (xolkê) hişyar bikin û wan ji kûltûra kevî xelas bikin. Marksîzm-Lenînîzm ji wan re bidne têgihîştin. Wî katî xolkê dê zanibê ke dijnîncê wî emperyalîzme, xwînmêjiye. (kolonyalîzme c.)

Hedefa gelê Kurd, jîyanek serbixwe û azadiye. Serketin a ideolojiya ke di bêjê " hedefa dawî sosyalîzm " ji bo Kurd û Kurdistan. Herweha giş cîhanê.

Em giş herne pêş di bin rehberîya Marksîzm-Lenînîzmê, ji bonî serbixwebûna xolkê Kurd û azadiya Kurdistan.

DENG Û BAHS JI KURDISTAN

Paş şoreşa îslamî li Iranê, ke Xumeynî û hevalbendan wî kirin, wezna rojhilata navîn hate guhertin. Emperyalîzm î nokerên wê ji Iranê hatin derkirin. Emperyalîzma Emerîkî û Ewropî dixwazin cihê xwe yê windakirî li Iran, di Turkî de bistêncê. U herê hêz xwe a ku li Iran bû bibê Turkî. Karbidestên Ankara wek her wextî, pîyên van emperyalîstan naç dikin û dibin nokerên wan. U herweha krîza li Turkî ji aliyê ekonomîk û sosyal burjuwazî pir di qeliqêncê.

Hikumeta Turkî jî wek BAAS'ên Iraqê di tirsê ke Kurd li Turkî rabin serxwe. Ji ber vê yekê bi gotinên "standina petrol" wezîrên xwe dişyênê Iran û herweha Iraq. Tirsê wan gişê niha bûne Kurdên Iran. Ew dixwazin ke rewşa kevî di ser bîncin û dewam bikin. Ji ber vê yekê hikumetên Turkî û Iraq dixwazin bi arîkarina dewletên emperyalîst hikumeta Iranê jî qayil bikin û çemberekê li dora Kurda çêbikin.

Pêş çend heftan, wezîrê derveyî welat ê Turkî şû Iraq, ji wir jî şû Iranê. Nokerên emperyalîzmê planên xwe ji hev re di bîjin.

Lê bere bi zanin ke roja wan jî wê bê.

IRAN

Li Iranê rewş roj bi roj xerab dibê. Xumeynî û hikumeta bazergen nikarin vê rewşa xerab kontrol bikin.

Paş şoreşa îslamî, xolkên li Iranê li benda guhertinên mezin bû. Wek ekonomîk, kûltûrel û sosyal. Lê hikumeta nûn heya niha ti goti-

nên xwê ne anîne cih. Di pir rojnama de hate nivîsandin ke li Iranê enarşî pir zêde bûwiye.

Rewşa siyasî; parti û hêzên siyasî li Iranê li hêviya firseta xwe sokinîne ke rabin ser xwe.

Giş xolkên Iranê (Faris ne têde) otonomiya xwe dixwazin. Tev Kurd, Azerî, Turkmen û ereb ji bo heqên xwê yê demokratîk rabûne.

Karbidestên Iran, yê nû van heraketa her wextê di nav xwinê de di hêlê. Çimkî ev serhildan giş pêşverû ne. Xumeynî û hevalbendê wî di tirsîn ke welat û rewş bê guherîn. U herweha ew pir di tirsîn ke ev herket bi serkevin û ji bin destên wan derkevin.

Li Iranê Faris ji% 40, golên din tev, ji % 60 e.

Kurdên Iranê dibêjin ke : ta otonomî neyê Kurdistan, em na rûnin.

IRAQ

Di rojên 8-9 Tîrmeh'ê (temmuz) de (1979) başbeqanê Frensa, Reymond Barre çû bû Iraq û bi Saddam Huseyin re peyivî bû. Va her du şexsa qerar da ke Iraq petrolê bidê Frensa, Frensa şok bidê (sîlah) Iraq.

Em zanin ke niha krîza petrolê pir nezîne. Eger Frensa şok bidê ~~Frensa~~ Iraq'ê helbet karê jê petrol bistînê. Ev şok ji Iraq'ê re pir muhîmin. Çimkî pir di tirsê ke hikumeta Iranê nikaribê Kurda bi sokinênê. Li gora karbidestên Iraqê, yê faşîst; eger Kurd li Iranê karibin rabin serxwe û heqên xwe wergirin, Kurdên Iraqê jî wê hê bi hêztir bibin dijî Bexdad. Karbidestên Iraqê BAAS'ên şovenîst di tirsê û wê di tirsê xwe de derkeve.

Pêşmergeên Kurdistanê dev ji xwinmêjên Faşîst na qerê.

TÜRKIYE

Türkiye'de başkent Ankara'da 13 temmuz 1979 tarihinde dört Filistinli gerilla MISIR'in büyük ölçülük binasını basıp içindeki kişileri rehin almışlardır. 45 saat süren direnmeden sonra rehincileri birakan gerillaların Filistin Kurtuluş Örgütünden oldukları açıklandı.

45 saat süren oyl endê 3 kişi öldü. Gerillaların önkostukları şartlar; Türkiye'nin bağımsız bir Filistin devletini hukukten tanıması, Misir'da tutuklu bulunan iki Filistinli militanın serbest bırakılması ve bu arada kendilerinin de serbestçe Türkiye dışına çıkabilmeleleri.

Gerillalar iki gün süren bir direnmeden sonra " yaşasın Filistin, yaşasın Türkiye" sloganlarını atarak dışarı çıktılar.

Gerillaları gözaltına alan Türk mekamları onların hakkındaki soruşturanın yürütüleceğini belirttiler.

İRAN

ÇAĞRI

Iran'da Iraq sinirine yakin Kürt Marivan şehrinde Kürt Pêşmergeleleri ile Humeyni askerleri arasında bir çarpışma çıkmıştır. Humeyni'nin askerleri Kurdistan'i tamamen kontrolleri altına almak istiyorlar. Kendi topraklarında demokratik haklarını istiyen Kürt halki ile Humeyni kuvvetleri arasındaki çarpışmada 25'e yakin ölü 50'ye yakin yaralının olduğu açıklandı. Humeyni'nin devrinden önce verdiği sözleri nasıl çiğnediğini ve Kürt halkina nasıl saldırdığını kamuoyu görüyor.

Ilerici örgütleri Kürt halkina karşı yapılan saldırıları protesto etmeye çağırıyoruz.

TEKOŞER

BİR KAÇ NOT

Kürtler tarihin en eski çağlarından beri, bu günkü toprakları üzerinde yaşayagelmışlerdir. Kendi toprakları üzerinde barış içinde yaşayan Kürtler bir çok devlet kurmuşlardır. Orn: Gutiler, Urartular, Karduklar, Mitaniler ve Medler. Bunlar tamamen bağımsız devlet veya imparatorluklar di.

Kürtler önceleri Zerdeşt dinine mensuptular. İslamliğin yayılması ile onlarda bir çok kanlı mücadeleden sonra islamlaştırıldı.

13.yy. da Kürdistan, İran, Hindistan ve önyasya toprakları ile beraber Moğol istila orduları tarafından yıkına uğradı.

Daha sonra Kürdistan, İran ve Osmanlı imparatorlukları tarafından bölüşülüyor. Her iki tarafta sayısız başkaldırma oldu. Fakat hiç biride yeter deneyecek kadar başarıya ulaşamadı. Bunun yanında, imparatorlukların içinde bağımsız bir kaç Kürt devleti kuruldu. Orn; Merwanî devleti, Eyübi devleti, vs. Fakat bunlarda zamanla yıkılıyor.

20.yy. başlarında emperyalist uşaklar Kürdistanı kendi aralarında dört parçaya bölüyorlar. Türkiye, İran, Irak, ve Suriye olmak üzere.

Dört sömürgeci devlet emperyalizminin yardımıyla Kürtleri ortadan yok etmeye her zaman çalışmıştır. Buna karşılık Kürt halkı zulme ve sömürüye karşı 1900' lerden bu yana sayısız kere başkaldırdı. Fakat her keresinde, kendi aralarında anlaşılan dört devlet ve emperyalist patronlar, bu hareketleri kanla bastırdılar. Ama Kürt halkı yılmıyor. Ulusal kurtuluş mücadelesini enternasyonalist dayanışma içinde, beraber yaşadığı halkların devrimci mücadelesi, anti-emperyalist ulusal kurtuluş hareketleri ve uluslar arası işçi hareketleri ile dayanışma içinde yürütüyor.

Zafer mücadelede haklı olanların olacak.

: : : : :
: : : : :

NIÇİN "ÖRGÜTLENME GEREĞİ" ?

Avrupa ülkelerinde siyasal alanda devrimci demokratik Kürt örgütlerinin yetersiz faaliyetlerinin olduğu bilinmektedir. Sebep olarak bu örgütlerin yeterli, belli ve köklü bir ideolojiden yoksun olmalarıdır. Siyasi tecrübeden yoksun ve dağınık olmalarıdır. Bunun yanında ikinci etken olarak, Kürt halkının kurtuluş mücadelesi son senelere kadar hep içinde kapanık, uluslararası devrimci gelişmeden soyut kalmıştır. Bu durumu göz önüne alarak Kürt probleminin Belçika imkanları dahilinde avrupada tanınmasını gerekli bulduk. Ve bu yüzden örgütlendik. Amacımız sömürgeci devletlerin Kürt halkına yaptıkları baskı, zulmü ve nedenlerini açığa çıkarmak. Kürdistanın üzerindeki ekonomik, kültürel ve sosyal sömürünün nereden kaynaklandığını bütün boyutları ile anlatmak.

Emperyalizme, sömürgeciliğe karşı olan güçlerin yanında mücadele ve Kürdistan'daki işbirlikçi burjuvazi ve feodal kalıntılara karşı emekçi halkın yanında olmak. Yerli gericiliğe, ülkedeki egemen güçlere karşı savaş, emperyalizme karşı olan savaştan ayrı düşünülemez. Biz Kürdistan'da verilecek olan ulusal kurtuluş savaşının, ulusal ve sınıfsal yönden devrimci nitelikte olacağını ve olması gerektiğini vurguluyoruz. Ulusal savaş sınıfsal savaştan ayrı tutulamaz.

Avrupada örgütlenen ilerici sosyal Kürt işçi veya öğrenci örgütlerinin amacı haklı olan Kürt halkının özgürlük savaşını veya demokratik isteklerini dünya kamu oyuna duyurmak ve meseleyi enternasyonal bir çizgiye koymaktır. Çünkü Kürt meselesi bu güne kadar enternasyonal bir değerden yoksundur. (daha yeni yeni adından konuşuluyor.) Bunun sağlanması için çetin bir mücadelenin verilmesi şarttır. Bunun yanında uluslararası anti-emperyalist hareketleri ve güçleri desteklemek. (Enternasyonalist dayanışma içinde yerini almak. Maddi, manevi yardımlar yapmak. Kürdistan'da sömürgeci, emperyalist ve şovenist güçlerin gerçek yüzünü dünya kamuoyuna göstermek. Aynı zamanda koşullarına sosyalist süsü veren fakat küçük burjuva devrinciliğinden, revizyonizme kurtulmayan gruplarında hatalı tavirlerini ortaya koymak. Çünkü bu sapık grupların Kürt halkının problemini çarpıtmaları, yanlış yorumlanmaları mücadeleye zararlıdır. Kürdistan sorununa gerçekçi bir gözle bakılmazsa en ufak bir çözüm getirilemez.

Bizim amacımız Kürt halkının problemini tam anlamıyla anlatmaktır. Bu noktadan hareket ederek örgütlenme gereğini duyduk.

Biz ilk başta devrinci bir ideolojiyi kendimize rehber edindik. Marksist-Leninist bir ideoloji. Fanatik olmaktan kaçıyoruz; Fakat probleminizin ne olduğunu mümkün olduğu kadar söylüyoruz. Kürdistan bir sömürgeci. Herde uluslararası bir sömürge. (Türkiye, İran, Irak ve Suriye olmak üzere.) dört ülkenin sömürgesi.

Emperyalizm ve onun şaklari merkezi otoriteler fırsat buldukça göz dağı veriyorlar. Fakat node olsa Kürt halkının vereceği ve başaracağı ulusal ve demokratik mücadelesi engellenemez. Kürt halkı, içinden çıkan ilerici güçleri kinin dost kinin düşman olduğunu biliyor artık. Onun vereceği ulusal ve demokratik halk hareketi, şevredeki halkların, emekçi ve ilerici güçlerin desteği, bölge gericiliği, sömürgeci güçler ve emperyalizmin düşmanıdır.

Bu anlayıştan hareket ederek çalışmalarımıza eksiksiz devam edeceğiz. Demokratik örgütlerle her türlü devrinci dayanışmayı ihmal etmeyeceğimizi belirtmek istiyoruz.

" KURDISTAN'DA POLİTİK HAVA (TÜRKİYE SOLU)

Kürt halkı bu gün önemli ve çetin bir gün yaşıyor. Ulusal ve demokratik savaşında yeni bir safhaya ulaşmıştır. Halkın özgür ve bağımsız yaşama isteğinin yanında da politik havada bir hızlanma görülmüştür. Çeşitli görüşleri savunmuş gruplar oluşmuş, herbiri kendine göre bir strateji ortaya atmıştır. Çok merkezli politik bir ortamda çeşitli siyasi propagandanın olması normal bir şeydir. Her bir siyasi grup kendi propagandasını mümkün olduğu kadar kitlelere ulaştırmak ister. Ve nitekim bu grupların herbirinin kendine özgü yayın organları vardır. Fakat anti-emperyalist, anti-sömürgeci, feodalizm, şovenizm ve faşizme karşı ulusal ve demokratik bir savaş veren halkın devrimcilerinin sorumluluğu küçümsenecek bir şey değildir. Söz konusu savaş, bir halkın kendi kaderini tayin etme ve sosyalist bir geleceğe sahip olma savaşıdır. Her bir unsur (örgüt veya kişi) ne yaptığını bilmelidir. Kitlenin yanında ele alınan konu açık ve öz

BİR ŞEKİLDE ortaya koyulmalı. Gerçekçi olmak ve her türlü sapık şeylerden kaçınmalıdır.

Kendilerine sosyalist süsü veren bir çok grup, meseleye marksist-Leninist bir açıdan bakmıyorlar. Bu grupların meseleyi yanlış anlamaları ve aktarmaları, ister istemez halkın çıkarlarına ters bir tavir olmaktadır. Küçük burjuva, burjuva tavirlarına sahip grupların bu tutumu yarardan çok zarar getirmektedir. Bu durumda sosyalist bir ideolojiye sahip, halktan yana grupların önüne ikinci bir mücadele yolu açılıyor. Temel sorunun yanında ikincil çelişki ihmal edilmemelidir. Yani yan savaş olan hatalı görüşlerle savaş da verilmelidir.

Türk soluna ve onun Kürt ulus sorununa yaklaşımı gözden geçirildiğinde şu gerçekler önümüze çıkıyor. Bu soruna açıklık getirilmiyor. Sürekli demagoji edilmektedir. Bir sürü açıklık kazanmayan görüşler vardır. Ki bu görüşler meseleyi saptırıyor. Daha bu güne kadar Türk solundan hiç bir örgüt gerçekçi bir yaklaşım yapmamıştır. Biz bu durumu proleter devrimci anlayışa ters bir tutum olarak kabul ediyoruz. Her bir Marksist-Leninist hangi ulus olursa olsun O'nun kendi kaderini tayin etme hakkını savunmalı. Bu yolda savaş vermeli. Kendi enternasyonalist görevini yapmalıdır.

Dünyanın çeşitli yerlerinde kurtuluş savaşı veren halkların savaşlarını çeşitli yayın organlarında sloganlarla, çeşitli biçimlerde desteklediklerini belirten bir sürü örgüt, yanbaşında yıllardan beri ezilen, hor görülen, en kötü şartlarda yaşayan, kimi zaman binlercesinin toplu imhaya uğradığı Kürt halkından söz etmemektedirler. Hatta bazı gruplar sömürgeci burjuva sınıfının yanında yerini alarak bu baskıyı haklı göstermektedirler. Böylece kendi kişiliklerini açığa çıkarıyorlar. Gerçeğin inkarını yapan bu sahte sosyalist unsurların akibeti burjuva sınıfının aynisidir.

BİZİN GÖREVİMİZ

Kürt ulus meselesini en gerçekçi bir şekilde ortaya koymak, mücadelemizin yönünün ne olduğunu kitlelere ulaştırmak. Bunun yanında kitleleri uyandırmak ve onları merkezi otoritelerin zorla aşılacakları yanlış şartlandırmalardan arındırmak. Çağdaş, toplumsal ideoloji Marksizm-Leninizmi anlatmak. Böylece kitleler Marksist-Leninist ideoloji rehberi altında emperyalizme, sömürgeciliğe karşı cephe alacak.

Kürt Halkının hedefi kendi kaderini kendisinin tayin hakkıdır. Zafer " Nihai hedef sosyalizm " düşüncesiyle ulusal ve demokratik savaşını veren Kürt halkıdır.

Marksist-Leninist mücadelede Kürdistan' in bağımsızlığı, Kürt halkının özgürlüğü için ileri.

TÜRKİYE'DE BUNALIMLAR ve KÜRT HALKI

Türkiye şu anda ekonomik, sosyal ve kültürel bunalımlar içerisinde. Birinci ve ikinci faşist MC hükümetlerinin dışa bağımlı bir politika izlemeleri, emperyalizmin her alana yayılmasına göz yummaları Türkiye ekonomisini büyük bir bunalıma sürükledi. Bu güne dek süre gelen bunalımların temeli, Menderesin başında bulunduğu Demokrat partinin iktidari devr alması ile başladı. Ülke ekonomisinin emperyalizme bağlanması, NATO, CEMTO ve benzeri emperyalist blokun askeri karakollarının denetimi ele almaları ile başlıyan ekonomik-politik bunalım, faşist MC hükümetlerinin de bu bunalımı derinleştirmesi ekonomiyi kötü çıkamaz içinde bıraktı.

Ekonomik, kültürel, ve sosyal bunalımların son safhaya ulaşması ile uyanan ve iktidari devralan ECEVİT hükümetinin halen bu bunalımları çözemediği aşiktir. Çalışma programının çözümcü olduğunu görmek saf olmaktan başka bir şey değildir.

Faşist birinci ve ikinci MC hükümetlerinin ekonomik bunalım içerisinde kalmaları, yolu zorbalıkta, terörde, faşistçe tedbirlerde aradılar. Türkiye'de faşist örgütler, vurucu güç irkçi yer altı örgütleri beslediler. Kontr-Gerillanın faşist hareketlerine karşı seyirci kaldılar. Maddi yardımda bulundular. Cinayet ve karışıklıklar çıkarmaya zorladılar. Ülke ekonomisinin içinde bulunduğu durumu gizlemek ve işçi sınıfının devrimci mücadelesini geriletmek için çalıştılar. Tekelci-işbirlikçi komprador burjuvazi bu yönde çok çaba harcadı. Ve halen uğraşiyor. Yeniden siki yönetime başvurdular. Çünkü halk uyanıyor ve gerçekleri görüyor. Fakat halkın dikkatini başka yöne çevirmeye çalıştılar. Özellikle " bölücülük " safsatalarını yaydılar. Dışa bağımlı tekelci burjuvazi, diğer yandan ticaret burjuvazisi ile feodalistlerin amacı gerçeği saklamak, aynı zamanda ortaya Kürt - Türk düşmanlığı sokmakti. Bir noktaya kadar başarılı olduda. Çünkü şovenist, revizyonist akimlar kokuşmuş burjuva pisliklerine yardımcı oluyorlar.

Kontr-Gerillanın planlayıp uyguladığı Malatya olayları, Kahramanmaraş ve Sivas olaylarının amacı ilerici örgütler ve Kürt halkını sahte etmekti. Fakat Kürt halkı ve ilerici örgütlerin bilincli tavırları ve hareketleri burjuvazi ile Kontr-Gerillanın oyunlarına gelmedi.

İkincisi burjuvazi, basiniyla, şovenist ve revizyonist yandaşlarıyla olayları yanlış yorumlayarak Türkiye halklarının arasına düşmanlık koymak istiyordu. Irak'ta sömürgeci, irkçi BAAS'çılara karşı özgürlük savaşı veren Kürt halkının savaşını " aşiretler arası çarpışma " diye yorumluyor. Kendi basınında günlerce bu konuda yayın yapıyordu. Temelinde Kürt halkının yükselen özgürlük mücadelesini sindirmektir. Bunu iktidara gelen her hükümet yapmıştır. İşbirlikçi Kürt burjuvazisinin, toprak ağasının ekmeğine yağ sürerek Kürt ulusal kurtuluş mücadelesini engellemeye özen gösteriyor.

Bu durumda, emperyalizm, kendi sömürsünü devam ettirebilmek için, her türlü olanaklarını seferber ediyor. Türkiye'de yaratılan olaylar, emperyalizmin uzantısı tekelci- işbirlikçi burjuvazi tarafından idare ediliyor. Ekonomik bunalımdan korkan emperyalistler mümkün olduğu kadar işçi sınıfının mücadelesini pasifize etmek

VEYA içerde-dişarda karışıklıklar çıkararak onun bu bunalımları görmemesini sağlamak, dikkatini başka yönlerge çevirmekişin çaba harcıyorlar. Yağda gerektiğinde en barbar yüzlerini -gerçek yüzleri- göstererek işi baskiya götürüyor. Baski yoluyla işçi sinifinin yükselen iktidar, ezilen halklarının da özgürlük mücadelesini kırmak istiyor. Fakat Türkiye işçi sinifinin, emperyalizmin, ve uzantisi olan bir avış patronun soygun ve sömürüsüne, baski ve terörüne karşı yürüttüğü ekonomik, kültürel ve sosyal savaşı gün geçtikçe gelişiyor. İşçi sinifi tekelci işbirlikçi komprador burjuvazinin engellemelerine, baski ve terörüne rağmen uzun yıllar aldatılmamış, taviz vermemiş, tam aksine bilinçli bir mücadele vermiş ve bazı demokratik haklarını kan pahasına bile olsa almıştır. Ve bu haklarını korumaya kararlıdır. Türkiye işçi sinifi, burjuvazinin oyunlarına gelmiyerek sinifsal mücadelesinde devamlı ilerliyor. Mücadele alanında tecrübe kazanan proleterya kendi sinifsal savaşını sömürücü-tekelci burjuvazi ve koruyucusu emperyalizme karşı hatasız ve taviz vermeden yapar. Sabote ve burjuva oyunlara çok dikkat eder. Meydana gelen her olayı Marksist Leninist bir açıdan tahlil ederek kendi içinde ve dışında açıklığa kavuşturuyor. Böylece örgütsel alanda yapılması gerekeni kendi bünyesinde verilen mücadelede değerlendiriyor. Mücadelenin kazismasını geçirdiği deneylerden ders alarak sağlıyor. Türkiye işçi sinifi, dünya işçi sinifi ve ezilen halkların emperyalizme karşı savaşından soyut kalmiyarak enternasyonalist görevini mümkün olduğu kadar eksiksiz yapıyor ve yapacaktır.

Amerikancı emperyalistlerin, CIA'nin, NATO'cu paşaların bu güne kadar işbaşına getirdikleri burjuva iktidarlari, özellikle faşist hükümetleri doğu illerinde yani Kürdistan'da faşist oyunlar tezgahliyerek işe başlıyorlar. Sömürgeci güçler tarafından yıllardır beri ezilen hor görülen, zorla asimile edilmek istenen Kürt halkının, deyil özgürlüğünü ve demokratik haklarını, adını bile kâğıt üzerinde yazmaktan aciz kalıyorlar. Bugüne kadar gelip geçmiş tüm iktidarlari her zaman Kürtleri terör-zulüm ve yoksulluk içinde bırakmış. Kürt halkının gün geçtikçe yükselen haklı Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ni faşist yöntemler uyguliyarak örtbas etmek istemiştir. Binlerce Kürt yurtseverini senelerce hapishanelere tikmiştir. Dünya kamu oyuna da kendi irkçi yüzünü tatlı göstererek, Kürt halkının içinde bulunduğu yaşantının son derece iyi olduğunu söylemektedir. Bununla dünya kamuoyunu yanıltmaya çalışmaktadır. Hatta Türkiye'de bir Kürt meselesinin olmadığını inandırmaya çalışmaktadır. Ama bu girpinişlerinin meseleyi kapatmaya yetmiyeceğini belirtmekte yarar vardır. Tam aksine dünya kamuoyu onun irkçi yüzünü gün geçtikçe görüyor. Kürt halki, gün geçtikçe haklı isteklerini dile getirmeye, örgütlü bir şekilde sömürgeciliğe, emperyalizme karşı savaş veriyor. Onun bu uyanışı ve mücadelesi, Türkiye işçi sinifinin örgütlü savaşkanlari, ilerici demokratik örgütleri, dünya sosyalist güçleri ile dayanışmada olup, burjuvazi ve koruyucusu olan emperyalizme karşı günden güne zaferin yakın olduğunu işaretliyor. Kürt halki emperyalizme-sömürgeciliğe karşı savaşının yanı sıra, işbirlikçi Kürt burjuvazisine, toprak ağasına karşı mücadelesini de sürdürüyor. Kendi içinde ağalara, işbirlikçi burjuvaziye karşı yaptığı savaşın emperyalizme karşı yaptığı savaştan ayrı olmadığını farkındadır artık.

Kürt halki, sömürgeciliğe karşı verdiği mücadelede, proleter mücadeleyi kendisine rehber edinmiştir. Örgütlenme sorununun önemini

kavriyarak, örgütsüz mücadelenin başarısız olacağından kuşkusuz yoktur.

Mücadeleci marksist örgütlerin her zamanki görevi, buna bağlı olarak, Türkiye'de ilerici demokratik örgütler, işçi sendikaları, işçi sınıfının Marksist-Leninist partileri, dünyada ise ilerici örgütler, komünist partileri, işçi sendikaları ve partileri ile dayanışmaktır. Buna paralel olarak, Türkiye'de gelişen Marksist-Leninist ideoloji sayesinde işçi sınıfının iktidar mücadelesi ile Kürt halkının özgürlük mücadelesi karşılıklı demokratik ilişkiler içinde olması şarttır. Böylece emperyalizme-sömürgeciliğe karşı savaş hiç kuşkusuz daha başarılı olacaktır. Devrimci Kürt örgütleri olsun, Türk örgütleri olsun enternasyonalist dayanışma içindeki anti-emperyalist mücadelenin dünya sosyalist hareketinin gelişmesine ne ölçüde faydalı olduğunu bilmelidirler.

NOT : Bu gün Amerikan emperyalizmi bunalım geçiriyor. İran İslam Devriminden sonra Orta Doğuda önemli bir kayıba uğriyan Amerikan emperyalizmi Türkiye'de İran'ın yerini alacak sahalar aramaktadır. Sosyalist gücün kontrolü için yıkılmak üzere olan Türkiye ekonomisine epey çare aramaktadır. IMF, AET, NATO vs. emperyalist kuruluşlar, Türkiye'ye şimdi eskiden çok daha büyük önem veriyorlar. Amaclarının ne olduğu da bellidir.

.....
 :::::::::::::::::::::
 :::::::::::::::::::::

KISA BİR AÇIKLAMA (Bir soruya cevap)

Her ne kadar Kürt halkı, üzerinde bu güne kadar ekonomik, sosyal ve kültürel yönden bir imha politikası uygulanmışada varlığını halleden korumaktadır.

Bazı kişiler, (veya çevreler) kendilerine "enternasyonalist" diyerekten şu soruyu soruyorlar : Niye kendinizi bir başka alem gösteriyorsunuz? Niçin milli meselenizi sonraya bırakıp çevre ülkelerin emekçi sınıflarının mücadelesine katılmıyorsunuz ? Yalnız Kürt halkını değil aynı zamanda bütün diğer emekçi halkları da ezen rejimleri yıkmak için.

Biz bu "enternasyonalist" kişilere şu cevabi veriyoruz : ekonomik yönden imha baskısının üzerine, kültürünü yoketme baskısının katlandığı ve her zaman yokolma tehlikesi ile başbaşa olan bir halktan, milli meselesini bırakmasını istemek ve bu şeyi doğru bulmak hayali bir şeyden başka bir şey değildir. Bir halkın ilerici bir hareketi, eğerki demokratik haklarını (ekonomik, sosyal, kültürel) istiyorsa, fakat milli isteklerini çevre ülkelerin anti-emperyalist mücadelesi zayıflıyacak diye bir yana atarsa, kendisinin haberi olmadan çok büyük bir tehlikeye atacak kendini. Meydani egemen sınıflara boş bırakıyor. Sağcı kesim milli meseleyi avuçlarının içine alıyor, böylece hareketin hem gerilemesine (geçici olarak) sebep oluyor, hemde hareketi kendi menfaatlerine göre yönlendirecek. Ülke ekonomisinin tamamen kontrolüne alabilmesi için kaçınılmaz bir fırsat olur bu.

İkinci bir hata şikiyor bu politik düşünceden; Milli duygular burjuvazinin propagandasına göre gelişir. Ve bu duygu, köklü bir ideolojisi olmadığı için ırkçı oluyor. Bu durumda bu halka, çevre ülkelerin değil yalnız egemen sınıfları, aynı zamanda emekçi sınıfları da düşman oluyor.

Diğer bir şey; demokratik bir rejimin olması için çalışırken, militanların bu arada halkı eğitmesi gerekiyor. Eğerki, bir Kürt emekçisine Kürtçe okumak ve yazmasını öğretmezsek, tarihini, kültürünü, niçin sömürüldüğünü kendisinin ana diliyle öğretmezsek, demokratik bir rejim kurulduğu zaman ve onun milli hakları verildikten sonra bu Kürt nasıl toplumun daha çok ilerlemesi için mücadeleye katılabilir? Bu kişi tabii ki toplumu ileriye getirme çalışmasından soyut kalır.

Bu sebeplerden dolayı, milli Mücadelenin yanında sınıfsal savaşın da yapılması şarttır. Ezilen bir ulus için vazgeçilmez iki şeydir bunlar.

.....
NOT : Bu yazı, Kürdistan ekonomisi ve Kültürü üzerine yazılmış bir broşürümüzün önsöz kısmında yazılmıştır.

.....
.....
.....

.....
Yayınlarımız

Çapın me

1 -	Kürdistan tarihine kısa bir bakış
Bi kurtayı mējuyê (tarîx) Kurdistan	(Fransızca, Frensi)	3,- DM
2 -	Adi geçen eser
Pirtuka jor (Hollanda'ca, Hollandî)		4,- DM
3 -	Kürdistan ekonomisi ve kültürü üzerine
İli ser çand û aboriya Kurdistan	(Fransızca, Frensi)	3,- DM.
-

X

7 tîrmeh, yekşemb

bitonê man.

dise kul

dise tenhayî û rebenî.

Ji welat dur

bê kes man

wek her katî

jîyanek ne xweş.

di fikirin

sed salên bihûrî

jîyana komûnal û virde

yên koletî, feodal û niha kapîtalî

merovetî şibû û şîye ?

her katî jîyanek rezîl.

sosyalîzm hat

mizgîn ji xelkan re

mizgîn ji qata bîndest reben re

mizgîn ji gundî û hemu merovetiyê re

mizgîn ji xebatkarên rîya sosyalîzmê karkeran re.

Derwêş Ferho

HERNE WA

Bê welat bê felat em şîne Kurdino,

Bê civat bê xebat em şîne Kurdino.

Bê xelîc û bê ferat,

Bê cizîr û bê xelat,

Bê seralû bê kolat,

Em şîne Kurdino.

Tîp û kom kô nebin em şîne bê ewan,

Tang û top ko nebin em şîne bê ewan.

Tîp û kom kowt û geş,

Tang û top bidne pêş,

Vaye dijmin revî,

Herne wa herne wa.

Pehlewan ko nebin kongî pêk tîn hemî,

Xwendevan ko nebin kongî pêk tîn hemî.

Xortino herne ceng,

Rongê rîstem bi deng,

Dabijîn xurt û rind,

Serbilind em hemî.

CEGERXWIN, ji DIWAHA YEKAN, 1971.

X

sevgilin
 bu gününe geldiler kapiya
 omir gelmiş
 yarın yine gelecekler
 belki de çok sücek daha
 ya biz ya onlar kazanana kadar

fakat umudum çok az
 o'nun için
 çünkü düzen onların
 emir onların
 sömürü onların
 hayat, insanların güzelim hayatıda onların
 sana haber veremedim
 bir arkadaş gitmeliymiş
 savaş yoldaşımız
 gideceği yeri bilmiyorum
 belki faşist kurşunlara
 belki de ömürboyu daracak bir hapis odasına
 belkide özgürlük savaşına
 sömürgecilere karşı
 Kürdistan'da
 emperyalizme karşı
 gençcek yaşıyla
 omuzliyak silahını dağlarda
 bütün savaşanlar gibi
 özgür bir hayat için

yarınlar bizim olacak
 yarınlar bizim.

LERWEŞ FERHO

SEVDAN BENİ

Terketmedi sevdan beni,
 Aç kaldım, susuz kaldım,
 Hayin, karanlıktı gece,
 Can garip, can suskun,
 Can paramparça...
 Ve ellerim, kelepçede,
 Tütünsüz, uykusuz kaldım,
 Terketmedi sevdan beni...

AHMET ARIF; HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM
 şiir kitabından, 1978

www.arsivakurdi.org